

Vergaderjaar 2008–2009 A

31 971

Verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen, met Bijlage; Parijs, 20 oktober 2005

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 27 mei 2009

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 29 mei 2009.

De wens dat het verdrag aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens één van de Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 30 juni 2009.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, eerste lid, en artikel 5, eerste lid, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen het op 20 oktober 2005 te Parijs totstandgekomen verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen, met Bijlage (Trb. 2007, 89).

Een toelichtende nota bij het verdrag treft u eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De minister van Buitenlandse Zaken,
M. J. M. Verhagen

Toelichtende Nota

I ALGEMEEN

1. Inleiding

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt (artikel 25a, vijfde lid jo vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

Het Nederlandse culturele landschap wordt gekenmerkt door kwaliteit en verscheidenheid. De huidige cultuur is tot stand gekomen door intensief intercultureel verkeer van de afgelopen eeuwen. Door te reizen doen we inspiratie op van andere culturen. Mensen uit het buitenland, die zich tijdelijk of permanent in ons land vestigen, beïnvloeden onze cultuur. Deze invloeden van buitenaf zorgen voor dynamiek en ontwikkeling. Niet voor niets is werken als «artist in residence» voor kunstenaars een belangrijke inspiratiebron. Het ontstaan van nieuwe disciplines, «talen» en kruisbestuivingen is van fundamenteel belang voor een vitaal cultureel klimaat. Het denken buiten de gebaande paden en het mengen van stijlen en culturen levert vaak verrassende resultaten en nieuwe perspectieven op. Vele kunstenaars en culturele instellingen werken al geruime tijd aan cultuur in een diverse samenleving en proberen een breed publiek te bereiken. De afgelopen kabinetsperiodes zijn verschillende initiatieven genomen om de makers te ondersteunen, om de diversiteit in de sector te verankeren en om de interculturele programmering te vergroten.

Culturele diversiteit leidt in twee opzichten tot verrijking en dynamiek:

- Diversiteit zorgt voor vernieuwing in de cultuursector en, voor een aanbod dat brede publieksgroepen kan betrekken in het culturele leven. Meer diversiteit verhoogt de kwaliteit van het culturele landschap als geheel.
- Daarnaast zorgt culturele diversiteit voor dynamiek in de samenleving. Als de culturele sector zich openstelt voor het gesprek met de samenleving, kunnen kunst en cultuur een belangrijke bijdrage leveren aan dialoog en uitwisseling tussen verschillende groepen en individuen.

2. Geschiedenis van het Verdrag

De Organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur (UNESCO) heeft zich de diversiteit van het cultuuraanbod in de wereld altijd aangetrokken. UNESCO's constitutie noemt «wijde verspreiding van cultuur onmisbaar voor de menselijke waardigheid» en voegt toe dat deze verspreiding «een heilige plicht is van de naties, die zij dienen te vervullen in een geest van wederzijdse hulp en zorg» (preambule van het op 16 november 1945 te Londen totstandgekomen Statuut, vierde paragraaf, Trb. 1960, 131).

Op 2 november 2001, tijdens de 31ste Algemene Vergadering, nam UNESCO unaniem de «Universal Declaration on Cultural Diversity»¹ aan. Deze Verklaring noemt culturele diversiteit de «gemeenschappelijke erfenis van de mensheid» en stelt dat culturele goederen niet slechts gebruiksartikelen of consumptiegoederen («*mere commodities or consumer goods*») zijn, maar ook richtingaanwijzers wat betreft identiteit en waarden («*vectors of identity, values and meaning*») (§ 8). Het actieplan bij de Declaratie noemt als eerste punt het uitwerken van een bindend instrument over culturele diversiteit. Tijdens UNESCO's 32ste Algemene Vergadering (oktober 2003) verzocht de Directeur-generaal aan de 33ste Algemene Vergadering in 2005 een ontwerpverdrag voor te leggen. Een eerste ontwerptekst, opgesteld door 15 onafhankelijke experts, kon gepresenteerd worden in juni 2004. Deze tekst is door de Lidstaten verder ontwikkeld, waarna het onderhavige UNESCO-Verdrag op 20 oktober 2005 tijdens de 33ste Algemene Vergadering is aangenomen. Op 18 december 2006 kwam de dertigste ratificatie binnen, zodat het Verdrag op 18 maart 2007 van kracht werd.

¹ www.unesco.org

Gedurende de jaren tussen de Verklaring en het uiteindelijke Verdrag was het dossier Culturele Diversiteit een van de vijf prioritaire thema's waar Nederland zich binnen UNESCO op heeft gericht. In nauw overleg tussen de Ministeries van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, Buitenlandse Zaken en Economische Zaken ontstond een duidelijk Nederlands standpunt: actief meewerken aan een evenwichtig instrument, waarbij de internationale handelspolitiek ondubbelzinnig het domein van de Wereldhandelsorganisatie blijft. Tijdens de onderhandelingen, die gedeeltelijk samenvielen met het Nederlandse voorzitterschap van de Europese Unie (EU) (gedurende de tweede helft van 2004), is veel werk verzet om Europa als onderhandelaar en als toekomstig verdragspartner binnen UNESCO geaccepteerd te krijgen. Dit heeft uiteindelijk geresulteerd in de toetreding van de Europese Gemeenschap (EG) tot het Verdrag op 18 december 2006. Inmiddels zijn 80 landen partij geworden.

3. Mededinging

In het licht van het onderhavige Verdrag spelen mededingingsregels vooral een rol in de audiovisuele sector. Daarom geven wij deze sector hier als voorbeeld van de werking van de twee fundamentele doelstellingen van mededingingswetgeving. In de eerste plaats draagt mededingingswetgeving bij tot open markten in iedere sector, met inbegrip van die van de audiovisuele diensten, door te verhinderen dat de gezonde concurrentie op illegale wijze beperkt wordt.

In de tweede plaats brengt de Europese Commissie door middel van deze instrumenten een van de doelstellingen van de EU tot uitvoering, namelijk de instelling van een gemeenschappelijke markt overeenkomstig artikel 2 van het EG-Verdrag (Trb. 2003, 150) door te waarborgen dat de mededinging binnen de interne markt niet wordt vervalst (artikel 3, eerste lid, onder g). De regels inzake fusiecontrole zijn bedoeld om de Europese Commissie in staat te stellen te garanderen dat fusies niet de voor de interne markt essentiële concurrentie in gevaar brengen.

Voorts zijn ook de voorschriften van het gemeenschapsrecht betreffende kartels van groot belang voor de audiovisuele sector. Overheidssteun, die door de bevoordeling van bepaalde ondernemingen of bepaalde bedrijfstakken de concurrentie vervalst, is in beginsel krachtens het EG-Verdrag verboden.

Toch dient bij de toepassing van de voorschriften van het EG-Verdrag betreffende overheidssteun rekening te worden gehouden met de bepalingen van artikel 86, tweede lid, van het EG-Verdrag en met de mededeling betreffende de toepassing van de regels inzake staatssteun op openbare omroepen (Pb C 123 van 30 april 2004).

Via de goedkeuring van de mededeling over film in september 2001 heeft de Europese Commissie de criteria uiteengezet, op grond waarvan staatssteun voor film- en tv-producties verenigbaar is met artikel 87, derde lid, onder d, van het EG-Verdrag. Deze mededeling vormde een belangrijke stap voorwaarts ten aanzien van de rechtszekerheid voor de filmsector en de voortzetting van regelingen voor steunverlening, waarbij de werking van de interne markt in acht wordt genomen. De heldere regels van de mededeling hebben een uniforme beoordeling mogelijk gemaakt van de aan de Europese Commissie ter kennis gebrachte regelingen voor steunverlening door de overheid.

4. Mediapluralisme

Mededingingsbeleid kan bijdragen aan mediapluralisme. Mededingingswetgeving is weliswaar in eerste instantie bedoeld om een zeker economisch evenwicht tussen marktdeelnemers te garanderen, maar voorkomt mede dat sprake kan zijn van een zodanige cumulatie van

zeggenschap of participatie in mediaondernemingen dat een breed scala aan standpunten en opinies op de mediamarkten bedreigd zou worden.

II ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Opzet Verdrag

Het Verdrag bevat artikelen over het belang van culturele identiteit, diversiteit en pluralisme (1–3), de verhouding tussen culturele diversiteit en mensenrechten (4–6), en tussen culturele diversiteit en creativiteit (7–9). Verder gaat het Verdrag in op het belang van internationale solidariteit (10–12) en duurzame internationale ontwikkeling met voorkeursbehandeling voor ontwikkelingslanden (13–18). In de artikelen 19 tot en met 35 staan aanvullende bepalingen over monitoring, complementariteit, instelling van een comité, een geschillenregeling, toetredingsregels en wijzigingsregels.

De Nederlandse wetgeving behoeft voor de uitvoering van het Verdrag niet de worden aangepast.

Artikelen 1 en 2

Deze artikelen betreffen de doelstellingen en de leidende beginselen van het Verdrag.

Eén van de belangrijkste beginselen is dat culturele goederen en diensten een identiteit, waarde en belang bezitten die ze meer maakt dan gewone handelsgoederen.

De leidende beginselen in artikel 2 worden in algemene zin geformuleerd. Het gaat hier om uitgangspunten zoals deze in het geldende internationale recht worden gehanteerd.

Artikelen 3 en 4

Deze artikelen betreffen het toepassingsgebied van het Verdrag en de definities.

Culturele diversiteit wordt in het Verdrag als volgt geformuleerd: de veelheid aan vormen waardoor de culturen van groepen en samenlevingen tot uiting komen. Deze uitingen worden binnen en tussen groepen en samenlevingen overgebracht.

Artikelen 5 tot en met 8

Nederland heeft met enkele andere landen binnen de Europese Unie sterk gepleit voor het bevorderen van de diversiteit binnen een land. Met de opname van de woorden «op haar grondgebied» in de artikelen 5 tot en met 7 is aan dit pleidooi tegemoet gekomen.

De wijze waarop de bescherming van culturele diversiteit in het Verdrag wordt omschreven is geheel in lijn met het Nederlandse standpunt. Nederland is geen voorstander van beschermingsmaatregelen in een meer handelsbeperkende zin voor culturele diversiteit. Cultuur wordt gezien als een middel om kennis en ervaring met andere culturen uit te wisselen. Bevordering van culturele pluriformiteit is dan ook een hoofddoelstelling van het Nederlandse cultuurbeleid. Via culturele organisaties en projecten die gesteund worden via de subsidiesystematiek en private fondsen, wordt dit al bevorderd. Ook wordt er in het onderwijs aandacht aan geschonken.

Wat wordt er al gedaan

De culturele verscheidenheid van Nederland manifesteert zich steeds nadrukkelijker in het culturele landschap. «Culturele diversiteit» in de zin van «etnische verscheidenheid» maakt al lange tijd deel uit van het media- en cultuurbeleid van de Nederlandse regering. In 1999, met de nota «Media en Minderhedenbeleid»¹, de nota «ruim baan voor culturele diversiteit»² en in 2003² met «Meer dan de som» en «Cultuur als Confrontatie, uitgangspunten van het cultuurbeleid 2001–2004», en vanaf 2005 «Kunst van Leven, hoofdlijnen cultuurbeleid». Bevordering van de culturele pluriformiteit is een hoofddoelstelling van het Nederlandse cultuurbeleid en zowel op het gebied van de cultuur als van de media is dan ook aan de hand van de bovengenoemde nota's specifiek beleid ontwikkeld.

Hieronder volgen enkele voorbeelden:

- In het archiefwezen en in de musea is meer aandacht voor de verhalen van migranten. Migratiegeschiedenis en het slavernijverleden zijn onlosmakelijk deel van ons cultureel erfgoed. In de Cultuurnotaperiode 2001–2004 is het project Cultureel Erfgoed Minderheden gestart met als doel het materiële en immateriële cultureel erfgoed van minderheden in Nederland te identificeren, te verzamelen, te bewaren en toegankelijk te maken. De thema's migratiegeschiedenis, slavernijverleden en islamitisch erfgoed zijn door werkgroepen uitgewerkt. Het erfgoed van minderheden dat aanwezig is bij culturele instellingen, minderhedenorganisaties en particulieren is geïnventariseerd en er is gewerkt aan een betere (digitale) ontsluiting ervan. Het project is erfgoedbreed van opzet. Voor de subsidieperiode 2005–2008 zijn middelen beschikbaar gesteld om het project Cultureel Erfgoed Minderheden voort te zetten.
- De rijkscultuurfondsen bieden ruimte aan nieuwe cultuurmakers. In het Fonds voor Cultuurparticipatie is diversiteit een van de drie doorsnijdende thema's. Een van de twee fondsen voor beeldende kunst, de Mondriaanstichting, ondersteunt aanvragen voor projecten om cultureel erfgoed van etnische minderheden te inventariseren, te verzamelen en te presenteren. Ze stellen daarbij als voorwaarde dat de projectaanvragers samenwerken met minderhedenorganisaties omdat is gebleken dat projecten vooral succesvol zijn als ze vanuit het perspectief van een minderheid zijn opgezet.
- In het kader van de cultuurnota 2005–2008 wordt een aantal instellingen ondersteund dat een (bijzondere) bijdrage levert aan het vergroten van de diversiteit van de Nederlandse cultuur, zoals bijvoorbeeld het Nederlands Instituut voor Slavernijverleden en Erfenis en het Wereldmuseum voor het project Marokkaans Erfgoed (Focus Marokko).
- In de Mediawet zijn meerdere elementen opgenomen die de publieke omroep aanzetten tot diversiteit in de programmering. Daarbij is aandacht voor de uiteenlopende ervaringen en perspectieven binnen de multiculturele samenleving een voorwaarde voor programma-verscheidenheid en -kwaliteit en voor een goed bereik onder verschillende bevolkingsgroepen (zoals in de taakopdracht en in de rapportageverplichtingen). Ten aanzien van culturele uitingen zijn er programmavoorschriften die de publieke omroep aanzet tot het verzorgen van een culturele programmering. Deze zijn met ingang van 2008 opgenomen in een prestatieovereenkomst.
- Via een breed scala culturele organisaties in Nederland – waaronder bijvoorbeeld Digitale Pioniers, dat zich richt op kleinschalige projecten van vrijwilligersorganisaties op het terrein van opinie, debat en meningsvorming – en projecten op het terrein van de nieuwe media wordt beoogd culturele pluriformiteit te bevorderen. Via de cultuursubsidiesystematiek en private fondsen wordt dit gesteund. Het

¹ Kamerstukken II 1998/99, 26 597, nr. 1.

² www.minocw.nl

Stimuleringsfonds Nederlandse Culturele Omroepproducties (Stifo) heeft als taak om de ontwikkeling en productie te bevorderen van hoogwaardige culturele dramaproducties, documentaires, kunst- en kinderprogramma's en eCultuurprojecten.

- In Kunst van Leven staat het tienpuntenplan voor cultuurparticipatie opgenomen. Een van deze punten is diversiteit.
- De landelijke overheid geeft financiële steun aan lokale radio en televisie (radiozender FunX en televisieproducent Multiculturele Televisie Nederland (MTNL)) in de vier grote steden die zich met programmering specifiek richten op migranten en jongeren met een minderheidsachtergrond. Door de uitgifte van lokale frequenties bestaat ook de mogelijkheid lokaal commerciële radio op te zetten. Binnen de lokale publieke omroep bestaat eveneens de mogelijkheid in de grotere steden voor minderheidsgroepen om eigen producties uit te zenden. Gerelateerd hieraan zijn de activiteiten van Stichting Mira Media, die zich bezig houdt met media en beeldvorming en ook internationaal actief is.
- Het Fries neemt in het kader van de Grondwet de status van tweede rijkstaal in. Dit krijgt onder meer vorm via het op 5 november 1992 te Straatsburg totstandgekomen Handvest voor regionale talen of talen van minderheden van de Raad van Europa (Trb. 1993, 1). Enkele regionale talen nemen de positie van «streektaal» in onder dit Handvest. Doel van het Handvest is de bescherming en bevordering van regionale talen en talen van minderheden als bedreigd onderdeel van het Europees cultureel erfgoed. Daarnaast beoogt het sprekers van deze talen de mogelijkheid te bieden deze talen publiek en in de privésfeer te gebruiken.
- Het stimuleringsfonds voor de Pers geeft steun aan uitgevers van persorganen gericht op minderheidsgroepen. Literaire fondsen voeren een stimuleringsbeleid ten behoeve van de publicatiemogelijkheden van auteurs met een allochtone achtergrond. Daarnaast zijn er structureel gesubsidieerde instellingen die zich speciaal richten op deze categorie auteurs zoals bijvoorbeeld Stichting El Hizja. Via tal van andere instellingen wordt een podium geboden aan nieuwe en bestaande cultuuruitingen, variërend van het Crossing Border festival waar de combinatie literatuur, muziek, film en beeldende kunst centraal staat, tot Amsterdam Vluchtstad, dat als doel heeft vervolgde schrijvers uit het buitenland onderdak te verschaffen.

De Rijksoverheid zet zich onder meer in voor het beheer en behoud van het audiovisuele erfgoed. Onder de naam «Beelden voor de Toekomst» startte in 2007 de conservering van de schat aan 20ste eeuwse audiovisueel materiaal dat in tal van archieven ligt opgeslagen. De belangrijkste doelgroep daarbij is het onderwijs, de creatieve industrie en het algemene publiek.

Artikel 9

Door het uitwisselen van informatie en een systeem van periodieke rapportage wordt volgens het advies van de nationale UNESCO-Commissie de kans vergroot op structurele aandacht voor de dimensie van diversiteit in het cultuurbeleid en voor de multilaterale dialoog binnen de Nederlandse grenzen. Zie verder onder artikel 28.

Artikel 12

Dit artikel stelt dat internationale betrekkingen in zijn algemeen dienen te worden ingezet ten behoeve van cultuur. Internationale samenwerking kan bijdragen aan het realiseren van de doelstellingen van het onderhavige Verdrag.

Artikelen 13–17

Meer specifiek wordt in de artikelen 13–17 bepaald dat cultuur integraal onderdeel uitmaakt van ontwikkelingssamenwerking. Dat is een vereiste voor duurzame ontwikkeling. In deze artikelen zeggen de partijen toe ontwikkelingslanden te zullen steunen op de verschillende terreinen van cultuurbeleid en uitvoering. Samenwerking, partnerschappen, een voorkeursbehandeling en de oprichting van een Internationaal Fonds voor culturele diversiteit worden genoemd als instrumenten. Dit sluit goed aan bij het Nederlands Internationaal Cultuur Beleid en Cultuur en Ontwikkelingsprogramma. Culturele samenwerking maakt integraal deel uit van het Nederlands buitenlands beleid en culturele ontwikkeling ook in ontwikkelingslanden wordt gezien als essentieel. Samen met andere nationale en internationale donoren maakt Nederland zich hard om ook het culturele aspect een plaats te geven binnen ontwikkelingssamenwerking.

Voorbeelden van culturele uitwisseling met «ontwikkelingslanden»:

- Focus Marokko, project met tentoonstelling en reizende tentoonstelling met Marokkaans erfgoed. Het Wereldmuseum coördineert het project met middelen van OCW (Cultuurnota 2005–2008).

Voorbeelden media en ontwikkelingssamenwerking:

- Het aan de Wereldomroep verbonden internationale opleidingscentrum, het Radio Nederland Training Centrum (RNTC), verzorgt trainingen voor journalisten, programmamakers en docenten uit ontwikkelingslanden en fungeert als media- en communicatieadviseur. Daarnaast participeert het RNTC in samenwerkingsprojecten gericht op de ontwikkeling van radio en televisie in ontwikkelingslanden.
- De Vlaamse en Nederlandse publieke omroep en de Wereldomroep werken samen in een satellietprogrammering («het beste van Vlaanderen en Nederland», BVN) gericht op Noord- en Midden Amerika, de Cariben, Zuid-Oost Azië en het zuiden van Afrika.
- De Wereldomroep en de publieke omroep steunen eveneens incidenteel projecten in ontwikkelingslanden, evenals de OLON, de organisatie van lokale publieke omroepen die actief is in de internationale samenwerkingsorganisatie voor de lokale omroep AMARC.

Andere Nederlandse Niet Gouvernementele Organisaties, actief op het snijvlak van media, ict en culturele/ maatschappelijke ontwikkeling zijn bijvoorbeeld The International Institute for Communication and Development (IICD), HIVOS, Press Now en Free Voice. Verder worden in de vorm van projecten van NGO's via het ministerie van Buitenlandse Zaken maatschappelijke transformatieprojecten («MATRA») ondersteund, die op het terrein kunnen liggen van de media, journalistieke werkwijzen en de kwalitatieve ontwikkeling van de mediasector. Matra staat open voor diverse landen in Midden- en Oost-Europa alsook voor enkele landen in Noord-Afrika en het Midden-Oosten.

Artikel 18

Dit artikel betreft de instelling van een fonds voor culturele diversiteit. Dit fonds kent geen verplichte contributie voor verdragspartijen. Over de aanwending van de middelen wordt beslist door het Intergouvernementeel Comité. Zij doet dit op grond van de richtsnoeren van de Conferentie van partijen.

Artikel 19

Informatie zal worden uitgewisseld zowel via het UNESCO secretariaat als via een gegevensbank die door UNESCO zal worden opgezet. Dit artikel vormt een aanvulling op het bepaalde in artikel 9 van het Verdrag.

artikel 20

Over de verhouding van het Verdrag tot andere verdragen is bepaald dat het Verdrag niet ondergeschikt is aan andere verdragen, noch zijn andere verdragen ondergeschikt aan het Verdrag. Het Verdrag doet dus geen afbreuk aan verplichtingen voortvloeiende uit andere verdragen (waaronder WTO-verdragen). Daarnaast dienen verdragspartijen bij het opstellen, interpreteren en toepassen van andere verdragen rekening te houden met de relevante bepalingen van dit Verdrag. Door verdragen in onderlinge samenhang te bekijken, wordt de complementariteit tussen verdragen gewaarborgd. Met deze tekst is een redelijk evenwicht bereikt, dat enerzijds voldoende aanknopingspunten biedt om culturele belangen waar nodig te beschermen, maar anderzijds geen vrijbrief biedt voor protectionistisch misbruik.

Artikelen 21 tot en met 24

In deze artikelen worden de organen van het Verdrag vastgesteld. Er wordt een Conferentie van partijen ingesteld die het hoogste en plenaire orgaan van het Verdrag is.

Verder wordt een Intergouvernementeel Comité voor de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen ingesteld. Beide organen zullen worden bijgestaan door het secretariaat van UNESCO.

Artikel 25

De in dit artikel opgenomen bepalingen over geschillenbeslechting worden deels uitgewerkt in de Bijlage bij het Verdrag. De Bijlage vormt een integrerend onderdeel van het Verdrag en is aan te merken als zijnde van uitvoerende aard. Verdragen tot wijziging van de bijlage behoeven op grond van artikel 7, onderdeel f, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen geen parlementaire goedkeuring, tenzij de Staten-Generaal zich thans het recht tot goedkeuring terzake voorbehouden.

Artikel 28

Op grond van artikel 28 dient elk land een contactpunt aan te wijzen. In Nederland is dat het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap.

III KONINKRIJKSPOSITIE

De Regering van de Nederlandse Antillen acht medegelding van het Verdrag niet wenselijk, aangezien de implementatie van het Verdrag uitvoeringswetgeving met zich meebrengt. Het huidige budget van de Nederlandse Antillen noopt tot het stellen van beleidsprioriteiten, met als gevolg dat voorrang zal worden gegeven aan andere prioritaire wetgevingstrajecten.

De Regering van Aruba acht medegelding van het Verdrag evenmin wenselijk. Aruba erkent het belang van dit Verdrag en de mogelijke positieve uitwerking hiervan op de culturele ontwikkeling in Aruba. Aruba beschikt op dit moment echter niet over voldoende expertise en middelen om daadwerkelijk inhoud te kunnen geven aan dit Verdrag. De onbekendheid van de mogelijke financiële consequenties staat medegelding ook in de weg. Voorts zijn er nog een reeks andere factoren die een rol spelen, zoals o.a. de kleinschaligheid van het eiland en het feit dat de Arubaanse bevolking altijd uit groepen migranten bestond, waardoor er op natuurlijke wijze integratie plaatsvindt.

De goedkeuring wordt derhalve alleen voor Nederland gevraagd.

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
R. H. A. Plasterk

De minister van Buitenlandse Zaken,
M. J. M. Verhagen